

Deváté přikázání.

Nebud' žádostiv ženy bližního svého!

Toto přikázání je ostře a jasně namířeno bezprostředně proti tělesně zvířecím pudům, které člověk ... žel ... příliš často nechává vzkypět, jakmile se mu k tomu nabídne příležitost!

Zde jsme se také dotkli palčivého bodu, který tvoří pro lidi největší léčku, které podléhají téměř všichni, jakmile s ní přijdou do styku: **Příležitost!**

Pud je probouzen a veden pouze myšlenkami! Člověk může velmi snadno na sobě pozorovat to, že se pud nevzbudí, nemůže vzbudit, když k tomu chybí myšlenky! Je na nich zcela závislý! Bez výjimky!

Neříkejte, že i smysl hmatu může probudit pud; neboť to je falešné. Je to jen klam. Smysl hmatu probudí jen myšlenky a ty potom pud! Aby se k tomu probudily myšlenky, je nabízející se příležitost tím nejsilnějším pomocným prostředkem, kterého se lidé musí obávat! Z tohoto důvodu je však také největší ochranou a největší obranou pro všechny lidi obojího pohlaví to, když se příležitosti k tomu vyhnou! Je to záchranná kotva v nynější nouzi, dokud v sobě celé lidstvo nebude tak silné, že jako zdravou samozřejmost bude schopné **udržovat krb svých myšlenek čistý**, což dnes žel již není možné! Potom však bude zcela bezpodmínečně vyloučeno přestoupení přikázání.

Mnoho bouří musí se do té doby očištěně přehnat nad lidstvem, avšak **tato** kotva udrží, pokud každý usilující se přísně vynasnaží nedat nikdy příležitost ke svádějícímu osamocení dvou pohlaví!

Nechť si to každý vtiskne do sebe plamenným písmem; neboť není tak lehké se duševně opět osvobodit z přestoupení, protože při tom také přichází v úvahu druhá strana! A k **současnému** vzestupu je jen zřídka kdy možnost.

„Nebud' žádostiv ženy bližního svého!“ Tím se nemíní jen manželka, nýbrž všeobecně ženské pohlaví! Tedy také dcery! A protože je naprosto jasně řečeno: „Nebud' **žádostiv!**“, tak je tím míněn jen tělesný pud, ne snad poctivé ucházení se!

Omyl v těchto jasných slovech být nemůže. Zde se jedná o přísný Boží zákon proti svádění nebo znásilnění. Stejně tak o poskvrnění myšlenkami tajné žádosti! Již ta jakožto východisko dokonaného zlého činu je přestoupením přikázání, jež má za následek karmický trest, který se musí nějakým způsobem nevyhnutelně odčinit, než může být duše od něj opět volná. Mnohdy je toto dění lidmi mylně považované za malichernost dokonce rozhodující pro druh dalšího inkarnování na zemi nebo pro jeho budoucí osud v **tomto** pozemském bytí. Neberte proto moc myšlenek příliš lehce, neboť se jim přirozeně věší na paty také odpovědnost ve stejné míře! Jste odpovědní i za to nejlehkovážnější myšlení; neboť již to působí v jemnohmotném světě škodu. V **tom** světě, který vás přijme po tomto pozemském bytí.

Dojde-li však chtíč dokonce až ke svedení, tedy k hrubohmotnému činu, tak se obávejte odplaty, pokud to nejste

schopni odčinit tělesně i duševně zde na zemi!

Ať už se stalo svedení nejlichotivějším způsobem nebo v přísném požadavku, ať už se tím také nakonec ještě dosáhlo dohody z ženské strany, nedá se tím zmírnit vzájemné působení, které započalo již při žádosti, a všechna chytrost, všechna umění přispívají jen k jeho zostření. Konečné svolení je pak již nezruší!

Proto buďte na stráži, vyhýbejte se každé příležitosti a neoddávejte se v tom žádné bezstarostnosti! **Udržujte v první řadě krb svých myšlenek čistý!** Pak nebudete nikdy porušovat toto přikázání!

Jako omluva také neplatí to, když se člověk sám sebe snaží klamat tím, že zde předcházela pravděpodobnost manželství! Neboť tím by se teprve vymyslela nejhrubší nepravda. Manželství bez duševní lásky je před Bohem neplatné. Duševní láska však zůstává nejlepší ochranou proti přestoupení přikázání, protože skutečně milující chce pro druhého milovaného neustále jen to nejlepší a nemůže proto nikdy klást nečistá přání nebo požadavky, proti kterým přikázání především směřuje!